

Versiune anonimată

Traducere

C-832/21 – 1

Cauza C-832/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

27 decembrie 2021

Instanța de trimitere:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania)

Data deciziei de trimitere:

16 decembrie 2021

Apelanți-pârâți:

Beverage City & Lifestyle GmbH

MJ

Beverage City Polska Sp.z.o.o.

FE

Intimată-reclamantă:

Advance Magazine Publishers, Inc.

[omissis]

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF

ORDONANȚĂ

în litigiul dintre

1. Beverage City & Lifestyle GmbH, [omissis] Schorfheide,
2. domnul MJ, [omissis],

prima apelantă-pârâtă și al doilea apelant-pârât,

[omissis]

3. Beverage City Polska Sp.z.o.o., [omissis] Cracovia, Polonia,

4. domnul FE, [omissis],

a treia apelantă-pârâtă și al patrulea apelant-pârât,

[omissis]

și

Advance Magazine Publishers Inc, [omissis] New York, Statele Unite ale Americii,

intimată-reclamantă,

[omissis]

Camera a 20-a civilă a Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania) [omissis]

a hotărât:

I.

Suspendă procedura.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional Superior din Düsseldorf, Germania) adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare privind interpretarea articolului 122 din Regulamentul (UE) 2017/[1]001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (denumit în continuare „Regulamentul 2017/[1]001”) coroborat cu articolul 8 punctul 1 din Regulamentul (UE) 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul 1215/2012”), în vederea unei decizii preliminare:

Există o „legătură atât de strânsă” între cereri încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile, în sensul articolului 8 punctul 1 din Regulamentul 1215/2012, atunci când, în cazul unei acțiuni în contrafacerea unei mărci UE, legătura constă în faptul că pârâta stabilită într-un stat membru (în speță, Polonia) a livrat produsele care încalcă o marcă UE unei

pârâte stabilite într-un alt stat membru (în speță, Germania) al cărei reprezentant legal, de asemenea chemat în judecată în calitate de autor al contrafacerii, este pârâtul de bază, părțile sunt legate între ele doar prin simpla relație de furnizare și, în afară de aceasta, nu există alte legături, nici *de iure*, nici *de facto*?

Motive

A)

- 1 Reclamanta este titulara mai multor mărci UE care conțin elementul verbal „Vogue”, printre care:
 - Marca UE 00183756 VOGUE cu o prioritate din 1 aprilie 1996, înregistrată, printre altele, în clasa 16 cu privire la „produse de imprimare”;
 - Marca UE 004023041 VOGUE cu o prioritate din 2 septembrie 2004, înregistrată printre altele, în clasa 16 cu privire la „produse de imprimare”;
 - Marca UE 014273296 VOGUE cu o prioritate din 2 septembrie 2004, înregistrată la 19 iunie 2015, printre altele în clasa 43 cu privire la „cazare temporară a oaspeților; exploatare de hoteluri, baruri, cafenele, restaurante și cluburi de noapte; alimentație publică; catering”;
 despre care susține că sunt mărci notorii.
- 2 Prima pârâtă este o societate de drept german cu sediul social în Schorfheide, în landul Brandenburg, a cărei activitate este condusă de al doilea pârât, directorul său general, care locuiește în Niederkassel, în landul Renania de Nord-Westfalia. A treia pârâtă este o societate de drept polonez cu sediul social în Cracovia, Polonia, al cărei director general este al patrulea pârât, de asemenea rezident în Cracovia.
- 3 A treia pârâtă produce o băutură energizantă sub denumirea „DIAMANT VOGUE”, pe care o promovează și o distribuie. Prima pârâtă era asociată cu a treia pârâtă printr-un contract de distribuție exclusivă pentru Germania și cumpăra băutura energizantă etichetată în mod corespunzător în Polonia, de la a treia pârâtă. Alte legături juridice între prima pârâtă și a treia pârâtă nu există, în special nu există o afiliere în cadrul unui grup, în pofida similitudinii numelor.
- 4 Reclamanta vede în aceasta o contrafacere a mărcilor ei UE și a intentat, împotriva tuturor pârâților, în fața Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf, Germania), în calitate de instanță competentă în domeniul mărcilor Uniunii pentru landul Renania de Nord-Westfalia, o acțiune în încetare pe întreg teritoriul Uniunii și – mai târziu, în mod limitat la actele îndeplinite în Germania – având ca obiect accesul la informații, facturarea și constatarea obligației de reparare a prejudiciului. A treia pârâtă și al patrulea pârât au susținut, printre

altele, că lipsește o competență internațională pentru acțiunea introdusă împotriva lor.

- 5 Landgericht Düsseldorf (Tribunalul Regional din Düsseldorf) a obligat pârâții potrivit concluziilor reclamantei, întemeindu-și competența internațională în privința celei de a treia pârâte și a celui de al patrulea pârât pe articolul 8 punctul 1 din Regulamentul 1215/2012. Această instanță a considerat că situației din speță i se aplică principiile stabilite de Curtea de Justiție în Hotărârea sa din 27 septembrie 2017, Nintendo, C-24/16, C-25/16 [ECLI:EU:C:2017:724].
- 6 După ce prima pârâtă și al doilea pârât [denumiți împreună în continuare „primii doi pârâți”] și-au retras apelul declarat inițial, a treia pârâtă și al patrulea pârât [denumiți împreună în continuare „ultimii doi pârâți”] au declarat apel împotriva acestei hotărâri, invocând în continuare, printre altele, că instanțele germane nu aveau competență internațională. Ei și-ar fi desfășurat activitatea exclusiv în Polonia și ar fi livrat, de asemenea, mărfurile către clienții lor din această țară. Hotărârea Nintendo nu s-a putea transpune în acest caz, deoarece nu exista nicio legătură relevantă între primii doi pârâți, pe de o parte, și ultimii doi pârâți, pe de altă parte.

B)

- 7 Soluționarea litigiului depinde de răspunsul la întrebarea preliminară.
- 8 O competență internațională a instanțelor germane competente în materie de mărci UE pentru acțiunea împotriva ultimilor doi pârâți poate rezulta numai din articolul 8 punctul 1 din Regulamentul 1215/2012. Numai în privința celui de al doilea pârât, care are domiciliul în Renania de Nord-Westfalia, Landgericht Düsseldorf (iar, în apel, instanța de trimitere) are competență internațională în temeiul articolului 125 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2001. O competență în privința ultimilor doi pârâți presupune, prin urmare, că, între acțiunea îndreptată împotriva lor și acțiunea îndreptată împotriva celui de al doilea pârât, există „o legătură atât de strânsă încât să fie oportună examinarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor”.
- 9 Situația de fapt din prezenta cauză diferă de cea care a stat la baza Hotărârii Nintendo, pe de o parte prin faptul că relația de livrare nu exista între pârâtul de bază, al doilea pârât, și ultimii doi pârâți, ci între prima pârâtă și a treia pârâtă, în timp ce al doilea pârât și al patrulea pârât au fost chemați în judecată în calitate de reprezentanți care acționează pentru persoanele juridice respective.
- 10 Pe de altă parte, în Hotărârea Nintendo, Curtea de Justiție a luat în considerare, printre altele, faptul că pârâtele din acea cauză erau asociate în cadrul unui grup (punctul 51 din hotărârea menționată). În speță lipsește o astfel de asociere. Părțile respective din Germania și Polonia acționează pe propria răspundere și independent una de cealaltă. În cele din urmă, există o legătură de fapt doar sub

forma unui lanț de aprovizionare. Pare, însă, îndoielnic că acest element este suficient.

- 11 Trebuie să se admită, astfel cum susține reclamanta, că în discuție sunt aceleași mărci și același produs potențial contrafăcut, astfel încât ar exista riscul unor hotărâri ireconciliabile în cazul în care o instanță ar constata o contrafacere în cadrul distribuției, iar alta nu. Pe de altă parte, acest argument ar fi valabil și în cazul în care între părți nu ar exista nicio relație, ci ele ar distribui în cadrul Uniunii aceleași produse, cumpărate de la un terț. În acest sens, trebuie să se țină seama de faptul că aplicabilitatea articolului 8 punctul 1 din Regulamentul 1215/2012 nu trebuie să facă inoperantă dispoziția referitoare la competență prevăzută la articolul 125 din Regulamentul 2017/1001. Cu toate acestea, în jurisprudența instanțelor naționale [Österreichischer Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă din Austria), GRUR Int. 2013, 569 – Red Bull/Pitt Bull, 4 Ob 221/12x din 15 ianuarie 2013], norma se aplică și în cazul unei simple relații de livrare.

[omissis]

DOCUMENT DELUCRAT